

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Moravce a soudců Viktora Kuči a Mgr. Miroslavy Lanžhotské ve věci žalobce [REDACTED], narozeného [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupeného JUDr. Davidem Hladíkem, advokátem se sídlem Pardubice, 17. listopadu 623, proti žalovanému [REDACTED], narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupenému Mgr. Anetou Bendovou, advokátkou se sídlem Hradec Králové, U Soudu 388, o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví k nemovitostem, k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 21. ledna 2016, č. j. 17C 358/2013-267, **t a k t o :**

- I. Rozsudek okresního soudu se s výjimkou odvoláním nenapadených výroků II. a III. **p o t v r z u j e .**
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 4.356 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalovaného.

O d ů v o d ň ě n í :

Okresní soud shora označeným rozsudkem zrušil podílové spoluvlastnictví žalobce a žalovaného k nemovitostem: pozemku parc. č. [REDACTED] o výměře 2.172 m² (orná půda) a

pozemku parc. č. [REDAKCE] o výměře 4.796 m² (orná půda), vše v katastrálním území a obci [REDAKCE], zapsaných na listu vlastnictví č. [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE] (výrok pod bodem I. A)); výlučným vlastníkem pozemku parc. č. [REDAKCE] o výměře 2.612 m², vymezeným geometrickým plánem č. 70-135/2015 zhotovitele Geodetales Chrudim s. r. o., který je nedílnou součástí tohoto rozsudku, určil žalovaného (výrok pod bodem I. B)); výlučným vlastníkem pozemku parc. č. [REDAKCE] o výměře 4.355 m², vymezeným geometrickým plánem č. 70-135/2015 zhotovitele Geodetales Chrudim s. r. o., který je nedílnou součástí tohoto rozsudku, určil žalobce (výrok pod bodem I. C)); dále na pozemku žalobce parc. č. st. [REDAKCE] v katastrálním území a obci [REDAKCE] ve výměře 19 m², v rozsahu vyznačeném geometrickým plánem [REDAKCE] č. 70-135/2015, který je nedílnou součástí tohoto rozsudku, zřídil služebnost chůze a jízdy ve prospěch pozemku parc. č. st. [REDAKCE] v katastrálním území a obci [REDAKCE], obou zapsaných u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE] (výrok II.); na pozemku žalovaného parc. č. st. [REDAKCE] v katastrálním území a obci [REDAKCE] ve výměře 17 m², v rozsahu vyznačeném geometrickým plánem [REDAKCE] č. 70-135/2015, který je nedílnou součástí tohoto rozsudku, zřídil služebnost chůze a jízdy ve prospěch pozemku parc. č. st. [REDAKCE] v katastrálním území a obci [REDAKCE], obou zapsaných u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE] (výrok III.); současně rozhodl, že účastníci nejsou povinni si vyplácet vypořádací podíl z titulu zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví ani náhradu za zřízení služebnosti chůze a jízdy (výrok IV.); žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok V.) a každému z účastníků řízení zvlášť uložil povinnost zaplatit České republice na nákladech řízení částku 5.240,60 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výroky VI. a VII.). Jak již bylo v rozsudečné části tohoto rozhodnutí uvedeno, nedílnou součástí svého rozsudku okresní soud učinil geometrický plán č. 70-135/2015.

Okresní soud při svém rozhodování vycházel z toho, že účastníci jsou spoluvlastníky pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE]; podíl žalobce činí 5/8, podíl žalovaného 3/8. Účastníci nejsou schopni se dohodnout na zrušení a vypořádání spoluvlastnictví. Okresní soud spor účastníků právně posuzoval podle § 1143 a § 1144 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, účinného od 1. 1. 2014 (dále jen „o. z.“). Podle znaleckého posudku ing. Mencla je reálné rozdělení možné, proto okresní soud zrušil podílové spoluvlastnictví a vymezil dvě nově vzniklé parcely konkretizované v geometrickém plánu [REDAKCE]. Takové rozdělení podle prvostupňového soudu respektuje velikost podílů žalobce a žalovaného a funkčnost celku v návaznosti na zahrady účastníků - to vše při zachování přístupu k nově vzniklým parcelám. Okresní soud současně připojil popis přístupu k těmto nově vzniklým parcelám. Za nedůvodnou shledal žalobcovu námitku, že nebude mít řádný přístup k jižní části parcely č. [REDAKCE] (jedná se o nově vzniklou parcelu č. [REDAKCE]), v této souvislosti bylo poukázáno na znalecký posudek ve věci vypracovaný. Ohledně zřízení služebnosti postupoval okresní soud podle § 1145 o. z. Dále okresní soud poukázal na výsledky místního šetření, které ve věci provedl. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 a 3 občanského soudního řádu (dále jen „OSŘ“). Prvostupňový soud shledal rovnocenným poměr úspěchu účastníků, rozhodnutí navíc záleželo na znaleckém posudku. O nákladech řízení státu bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 OSŘ, když úspěch účastníků byl zhruba poloviční, proto byla náhrada nákladů státu rozdělena mezi žalobce a žalovaného ve stejném poměru.

Proti rozsudku okresního soudu, a to výslovně proti jeho výrokům označeným I. B), I. C), V., VI. a VII. se odvolal žalobce. Žalobce uplatnil odvolací důvod podle § 205 odst. 2 písm. e/ OSŘ. Okresní soud podle něj dospěl k nesprávnému skutkovému zjištění, když dovodil, že vypořádání podílového spoluvlastnictví má být provedeno podle geometrického plánu v řízení vyhotoveného. Okresní soud při rozdělení pozemků - zejména parc. č. [REDAKCE] nerespektoval faktické a historické užívání, účelnou obdělavitelnost a zajištění přístupu žalobce k pozemku parc. č. [REDAKCE] a nově vytvořenému pozemku parc. č. [REDAKCE], cit.: ... „což ve svém důsledku povede k nemožnosti užívat pozemek parc. č. [REDAKCE] v souladu s jeho účelovým i faktickým určením, tj. jako ornou půdu, když bude muset být využívána jako přístupová cesta na nově vytvořený pozemek parc. č. [REDAKCE], k čemuž však není účelově ani fakticky využívána“. Žalobce poukázal na ustanovení § 1142/2 o. z., připomněl důvody podání žaloby a své návrhy v řízení uplatněné. Vyjádřil přesvědčení, že jím navrhovaná varianta vycházející z návrhu zpracovaného geodetem [REDAKCE] vychází z historického, faktického i účelného užívání pozemků. Stav vytvořený přezkoumávaným rozhodnutím nemůže žalobce přijmout z několika důvodů. Neměl by přístup velkou zemědělskou technikou na nově vytvořený pozemek parc. č. [REDAKCE], tím by došlo i ke snížení hodnoty daného pozemku. Pozemek parc. č. [REDAKCE] by musel být využíván čistě jako příjezdová cesta k pozemku parc. č. [REDAKCE], ačkoliv se nejedná o komunikaci, ale o ornou půdu, a to minimálně v rozsahu 2/3. Žalobce několik let obhospodařoval část pozemku parc. č. [REDAKCE] navazující na pozemek parc. č. [REDAKCE]. Podle rozhodnutí okresního soudu by byla vyloučena možnost přístupu na tuto fakticky obhospodařovanou část, a to i menší zemědělskou technikou. Okresní soud nedůvodně upřednostnil návaznost pozemku parc. č. [REDAKCE] a nově vytvořeného pozemku parc. č. [REDAKCE] a návaznost nově vytvořeného pozemku parc. č. [REDAKCE] a pozemku parc. č. [REDAKCE]. Pozemky parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou zahradami, naproti tomu pozemky parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou ornou půdou. Žalobce uvedl, že jím navrhovaná varianta v podobě zpracované geodetem [REDAKCE] nebyla vyloučena jako alternativní řešení ani znalcem Menclem, což okresní soud při svém rozhodování nezohlednil. Odvolatel dále poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2015, sp. zn. 22 Cdo 1450/2015. Navrhl doplnit dokazování o zopakování místního šetření při následném vypracování geometrického plánu podle varianty navrhované geodetem [REDAKCE]. V návaznosti na to odvolatel předestřel alternativy a-c) pro rozhodnutí soudu, jež ve svém odvolání přesně rozvedl. Nesouhlas s nákladovým rozhodnutím žalobce odůvodňoval tím, že nutnost zahájení řízení byla vyvolána chováním žalovaného. Žalobce navrhl rozsudek okresního soudu změnit ve smyslu jím uplatněných námitek.

Žalovaný ve svém vyjádření k odvolání žalobce uvedl, že nebyl přesvědčen o správnosti výroku III., avšak nebrojil proti němu; předpokládal, že žalobce přehodnotí svůj dosavadní postoj v řízení. Žalovaný doplnil, že žalobce v odvolání opakuje argumentaci uvedenou již u okresního soudu. Žalovaný nebránil žalobci v užívání nemovitostí, strpěl, že část pozemků byla obhospodařována Rolnickou a. s., přestože žalovaný, ani jeho právní předchůdci žádnou nájemní smlouvu nepodepsali, žalovaný ani za tento nájem nepobírá úplatu v podobě nájemného. K faktickému stavu užívání nemovitostí žalovaný podotkl, že pro zhoršující se zdravotní stav žalobce a stáří jeho rodičů je odvolatelem obhospodařována stále menší plocha. Žalovaný považuje rozsudek okresního soudu za správný. Ohledně faktické nemožnosti užívat pozemek parc. č. [REDAKCE] si žalobce v odvolání sám odporuje, navíc dosavadní nájemce volí přístup jiný – z navazujících polí. Podélné rozdělení pozemků odpovídá ve věci

vypracovanému znaleckému posudku, spoluvlastnickým podílům, historickému uspořádání a stavu v bezprostředním sousedství. Sousední parcely mají totiž přístup rovněž řešený přes zahrady, žalobce má navíc přístup další. Pokud žalobce něco neoprávněně činil, pak nemůže požívat právní ochrany. Novým uspořádáním nebude podle žalovaného nikdo znevýhodněn, adekvátní přístupy k pozemkům jsou zajištěny, žalovaný v této souvislosti poukázal na výsledky místního šetření provedeného prvostupňovým soudem. Žalobce nemá žádnou těžkou zemědělskou techniku, žádný právní předpis pak ani neupravuje nutnost zajištění přístupu pro určitý druh zemědělské techniky. Žalovaný uvedl, že nebrojil proti žádnému z možných řešení navrhovaných znalcem. Naproti tomu žalobce negoval vše a činí tak i v podaném odvolání. Proti svévolnému jednání žalobce právní předchůdkyně žalovaného neučinila žádné kroky, aby zachovala klid v rodině. Žalovaný po nabytí vlastnictví ctil dříve uzavřené dohody, přesto však byl bezdůvodně atakován. Rozsudek okresního soudu podle žalovaného odpovídá rozhodnutí Nejvyššího soudu, které zmiňuje ve svém odvolání sám žalobce. Žalovaný upozornil, že žalobcem navrhované řešení je v rozporu s jím uplatněnou argumentací o nutnosti souladu s určeným užíváním půdy. Žalobcem navrhované řešení by v budoucnu mohlo vést ke vzniku dalších sporů. Doplnění dokazování navrhované žalobcem považoval žalovaný za nadbytečné. Rozsudek okresního soudu žalovaný navrhl potvrdit.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou, včas a že je přípustné (§ 201, a contr. § 202, § 204 odst. 1 OSŘ), přezkoumal rozsudek okresního soudu, včetně řízení jeho vydání předcházejícího v odvoláním dotčeném rozsahu (§ 212, § 212a odst. 1 a 5 OSŘ – zde odvolací soud uvádí, že předmětem odvolacího přezkumu s ohledem na povahu věci byly rovněž žalobcem výslovně nenapadené výroky I. A) a IV.), při jednání (§ 214 odst. 1 OSŘ) a dospěl k závěru, že žalobcovo odvolání není opodstatněné.

Podaným odvoláním nebyly napadeny výroky II. a III., které proto nabyly samostatně právní moci dnem následujícím po uplynutí lhůty pro podání odvolání (§§ 159, 206 odst. 2 a § 212 OSŘ).

Odvolací soud se ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně, vyjádřenými v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí. Okresní soud zjistil úplně a řádně skutkový stav (§ 6, § 120, § 153 odst. 1 OSŘ), provedené důkazy zhodnotil v souladu se zásadami předvídanými v § 132 OSŘ a na základě správně zjištěného skutkového stavu dospěl k odpovídajícím závěrům právním. Odvolací soud proto odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, které s ohledem na odvolací námitky žalobce pouze doplňuje způsobem níže uvedeným.

Podle § 1143 o. z. nedohodnou-li se spoluvlastníci o zrušení spoluvlastnictví, rozhodne o něm na návrh některého ze spoluvlastníků soud. Rozhodne-li soud o zrušení spoluvlastnictví, rozhodne zároveň o způsobu vypořádání spoluvlastníků.

Podle § 1144 odst. 1 o. z. je-li to možné, rozhodne soud o rozdělení společné věci; věc ale nemůže rozdělit, snížila-li by se tím podstatně její hodnota. Podle odstavce druhého téhož ustanovení rozdělení věci však nebrání nemožnost rozdělit věc na díly odpovídající přesně podílům spoluvlastníků, vyrovná-li se rozdíl v penězích.

Převážná část odvolacích námitek žalobce směřuje proti hodnocení důkazů provedenému okresním soudem. Hodnocením důkazů se rozumí myšlenková činnost soudu, kterou je provedeným důkazům přisuzována hodnota závažnosti (důležitosti) pro rozhodnutí, hodnota zákonnosti a posléze hodnota pravdivosti, eventuálně věrohodnosti. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti (důležitosti) soud určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda o ně může opřít svá skutková zjištění (zda jsou pro zjištění skutkového stavu upotřebitelné). Důkazy, které jsou pro rozhodnutí bezvýznamné, se dále nezabývá. Při hodnocení důkazů po stránce jejich zákonnosti zkoumá soud, zda důkazy byly získány (opatřeny) a provedeny způsobem odpovídajícím zákonu nebo zda v tomto směru vykazují vady (zda jde o důkazy zákonné či nezákonné). K důkazům, které byly získány (opatřeny) nebo provedeny v rozporu s obecně závaznými právními předpisy, soud nepřihlédne. Opačný postup soudu by měl za následek, že porušení obecně závazného právního předpisu by bylo promítnuto do skutkového stavu věci zjištěného soudem, a tím i do rozhodnutí vydaného na jeho základě. Hodnocením důkazů z hlediska jejich pravdivosti, eventuálně věrohodnosti pak soud dochází k závěru, které skutečnosti, o nichž důkazy (pro rozhodnutí významné a zákonné) podávají zprávu, lze považovat za pravdivé (dokázané) a které nikoli, a získané zprávy o skutečnostech přisuzuje hodnotu věrohodnosti. Za skutkové zjištění, které nemá oporu v provedeném dokazování, je třeba považovat výsledek hodnocení důkazů soudem, který neodpovídá postupu vyplývajícímu z ust. § 132 OSŘ, protože soud vzal v úvahu skutečnosti, které z provedených důkazů nebo přednesů účastníků nevyplývaly, ani jinak nevyšly za řízení najevo, protože soud pominul rozhodné skutečnosti, které byly provedenými důkazy prokázány nebo vyšly za řízení najevo, nebo protože v hodnocení důkazů, popř. poznatků, které vyplývaly z přednesů účastníků nebo které vyšly najevo jinak, z hlediska závažnosti (důležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. věrohodnosti je logický rozpor, nebo který odporuje ust. § 133 až 135 OSŘ. Skutkové zjištění nemá oporu v provedeném dokazování v podstatné části tehdy, týká-li se skutečností, které byly významné pro posouzení věci z hlediska hmotného práva.

Současně je nutno uvést, že při hodnocení důkazu v podobě znaleckého posudku je nezbytné vycházet z toho, že se jedná o jeden z důkazních prostředků (§ 125, § 127 OSŘ), který soud sice hodnotí jako každý jiný důkaz podle § 132 OSŘ, avšak s tou odlišností, že hodnocení soudu nepodléhá odborné závěry ve znaleckém posudku obsažené. Soud hodnotí přesvědčivost posudku co do jeho úplnosti ve vztahu k zadání, logické odůvodnění jeho závěrů a soulad s ostatními provedenými důkazy. Hodnocení důkazu znaleckým posudkem spočívá v posouzení, zda jeho závěry jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž je nutno se vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s ostatními důkazy a zda odůvodnění posudku odpovídá pravidlům logického myšlení (srov. kupř. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2002, sp. zn. 25 Cdo 583/2001, či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 6. 1. 2010, sp. zn. 30 Cdo 5359/2007).

Okresní soud z hlediska shora uvedených principů nijak nepochybil při hodnocení provedených důkazů, jím provedené hodnocení netrpí ani vnitřním logickým rozparem. Okresní soud vyšel ze závěrů znaleckého dokazování a z poznatků získaných při místním šetření. Podané odvolání správnost skutkových zjištění nijak nevyvrací, ani nezpochybňuje.

Podle Nejvyššího soudu (srov. jeho rozsudek ze dne 6. 12. 2015, sp. zn. 22 Cdo 2631/2005, publikovaný v časopise Soudní rozhledy, ročník 2006, číslo 8, strana 306) v řízení o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví se reálným rozdělením rozumí reálné rozdělení jedné určité, zpravidla nemovité věci v součinnosti se znalcem a při nezbytné existenci oddělovacího geometrického plánu. V rozsudku ze dne 17. 6. 2015, sp. zn. 22 Cdo 1450/2015, publikovaném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 5/2016, Nejvyšší soud uzavřel, že i při rozhodování o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví k souboru prostorově navazujících nemovitostí musí soud dbát o to, aby dělení bylo z hospodářského hlediska účelné, aby nebyla podstatně snížena jejich hodnota a aby některý ze spoluvlastníků nebyl dělením vážně poškozen. Při reálném dělení společné nemovitosti v řízení o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví zpravidla nepůjde o podstatné snížení její hodnoty (§ 1144 odst. 1 o. z.), bude-li menší než 15 %. Je však třeba přihlížet ke všem okolnostem věci; nelze vyloučit odchylky od uvedeného poměru.

Z provedeného dokazování je zřejmé, že účastníci se jako spoluvlastníci nedohodli na zrušení a vypořádání spoluvlastnictví, zároveň z tohoto dokazování vyplynulo, že je možné spoluvlastnictví zrušit při jeho vypořádání rozdělením. V tomto ohledu ostatně není mezi účastníky sporu. Ten se týká pouze způsobu vypořádání spoluvlastnictví. Z možných variant zvolil okresní soud tu, která odpovídá spoluvlastnickým podílům, jakož i místním poměrům. Toto řešení vychází z výsledků znaleckého zkoumání a provedeného místního šetření a je výsledkem spravedlivého a reálného uspořádání vzájemných vztahů. Žalobcovo odvolání způsobu řešení vypořádání spoluvlastnictví vytýká především nedostatečnost přístupu určitého druhu zemědělské techniky. Tuto skutečnost však nelze považovat za kritérium pro určitý způsob řešení vypořádání spoluvlastnictví. To již proto, že se nejedná o kritérium zákonné. Je pochopitelné, že každý vlastník by chtěl svou nemovitost užívat v co možná nejširším rozsahu. Jeho požadavky však musí být vždy přiměřené, odpovídající místním poměrům. Zároveň pak musí respektovat práva ostatních. Žalobcův návrh na řešení spoluvlastnických vztahů při zohledňování jeho požadavku na zajištění přístupu určitého druhu zemědělské techniky tedy nemůže být kritériem rozhodným pro vypořádání vztahů mezi účastníky. Nevhodnost řešení přijatého okresním soudem nelze bez dalšího dovozovat ani z toho, že podle žalobcova názoru bude nutno část pozemku využívat jiným způsobem než doposud, konkrétně že se část orné půdy bude využívat pro přesun zemědělské techniky. Konečně k výhradám žalobce proti nákladovému rozhodnutí odvolací soud uvádí, že prvostupňový soud z hlediska procesního výsledku přiléhavě aplikoval ust. § 142 odst. 2 OSŘ. Žalobce ostatně ve svém odvolání srovnatelnost procesního úspěchu obou sporných stran nijak nevyvrací.

Odvolací soud dodává, že neshledal předpoklady pro vyhovění návrhu žalobce na doplnění dokazování. Jím navrhované důkazy by totiž nemohly přivodit jiné právní posouzení věci; jedná se proto o důkazy nadbytečné, jejich provedení by bylo nehospodárné. Jde navíc - v případě požadovaného místního šetření - o návrh na doplnění dokazování, který již byl proveden.

Odvolací soud z důvodů výše uvedených rozsudek okresního soudu podle § 219 OSŘ jako věcně správný potvrdil.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 OSŘ. V odvolacím řízení byl úspěšný žalovaný, který se ubránil odvolání žalobce a kterému tak vzniklo právo na náhradu nákladů v odvolacím řízení účelně vynaložených. Tyto náklady jsou dány náhradou za právní zastoupení, a to za dva úkony právní služby po 1.500 Kč (§ 9 odst. 1, § 7 položka 4. vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, advokátního tarifu, v platném znění /dále jen „advokátní tarif“) za písemné podání vyjádření k odvolání a za účast u odvolacího jednání (§ 11 odst. 1 písm. d/, g/ advokátního tarifu), za dvě paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 advokátního tarifu), to vše navýšeno o 21% daň z přidané hodnoty, jíž je zástupkyně žalovaného plátkyní (§ 137 odst. 3 OSŘ); celkem 4.356 Kč. Lhůta a místo k plnění uložené náhradové povinnosti vychází z § 160 odst. 1 a § 149 odst. 1 OSŘ.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** odvolání přípustné.

Dovolání **j e** přípustné v případě, že napadený rozsudek závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání proti tomuto rozsudku lze podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Hradci Králové.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat nařízení exekuce.

V Hradci Králové dne 15. září 2016

JUDr. Pavel MORAVEC v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

